

Dosarul nr. 2ra-1314/17

Instanța de fond: Judecătoria Botanica mun. Chișinău – V. Puica

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – L. Bulgac, D. Manole, G. Dașchevici

ÎNCHEIERE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența
Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Luiza Gafton, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului, declarat de Sergiu Pascal și Veronica Pascal în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni împotriva lui Sergiu Pascal, Veronicăi Pascal, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale a RM cu privire la restituirea sumei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni , s-a casat hotărârea Judecătoria Botanica mun. Chișinău din 31 martie 2016 și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care s-a admis parțial acțiunea înaintată de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, s-a încasat în mod solidar de la Sergiu Pascal și Veronica Pascal suma 43 149 lei cu titlu de indemnizație de maternitate, suma 1 569,77 lei taxa de stat aferentă judecării pricinii în instanța de fond, suma 1 177, 3 lei taxa de stat la depunerea apelului, suma 3 000 lei cheltuieli de asistentă juridică, în total suma de 48 896,70 lei, s-a respins ca neîntemeiat capătul de cerere privind încasarea dobânzii de întârziere,

C O N S T A T Ă :

La 09 septembrie 2013 CIA „Asito” SA a depus cerere de chemare în judecată, completată ulterior, împotriva lui Sergiu Pascal, Veronicăi Pascal, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la încasarea sumei de 43 149,60 cu titlu de îmbogățire fără justă cauză, sumei de 9 176,08 lei dobânzi de întârziere, sumei de 1 294,50 lei cuantumului taxei de stat la depunerea acțiunii și sumei de 4 500 lei cheltuieli pentru acordarea asistentei juridice (vol. I, f.d.2-4, 135-136).

În motivarea acțiunii reclamanta susține, că la 08 septembrie 2009 Sergiu Pascal în calitate de salariat al CIA „Asito” SA a solicitat acordarea indemnizației de maternitate pentru soția Veronica Pascal, aflată la întreținerea sa. În baza adeverinței de căsătorie, copiei carnetului de muncă a Veronicăi Pascal, a buletinului medical nr.96916 a fost emis ordinul nr.1274-c din 14 septembrie 2009, prin care s-a admis solicitarea lui Sergiu Pascal. Prin ordinul nr.1660-c din 12 decembrie 2009 Sergiu Pascal a recepționat indemnizația de maternitate suplimentară, în legătură cu prelungirea concediului de maternitate a soției Veronica Pascal, din cauza complicațiilor la naștere. Reclamanta menționează, că în urma actului de verificare a documentelor în secția cadre și contabilitate ale angajatului, întocmit de Casa Națională de Asigurări Sociale, s-a constatat că Veronica Pascal nu se află la întreținerea soțului Sergiu Pascal, deoarece desfășoară activitate de avocat în cadrul BIA „Veronica Pascal”. Astfel, au fost anulate indemnizațiile de maternitate plătite la locul de muncă a soțului. În adresa părților a fost expediată cererea prealabilă privind restituirea benevolă a sumei de 43 149, 60 lei, însă aceștia au refuzat.

Prin hotărârea Judecătoriai Botanica mun. Chișinău din 31 martie 2016 a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de către CIA „Asito” (vol. I, f. d. 230, 236-241).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017 s-a admis apelul declarat de CIA „Asito”, s-a casat hotărârea Judecătoriai Botanica mun. Chișinău din 31 martie 2016 și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care s-a admis parțial acțiunea înaintată de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, s-a încasat în mod solidar de la Sergiu Pascal și Veronica Pascal suma 43 149 cu titlu de indemnizație de maternitate, suma 1 569,77 lei taxa de stat aferentă judecării pricinii în instanța de fond, suma 1 177, 3 lei taxa de stat la depunerea apelului, suma de 3 000 lei cheltuieli de asistență juridică, în total suma de 48 896,70 lei, s-a respins ca neîntemeiat capătul de cerere privind încasarea dobânzii de întârziere (vol. II, f. d. 46, 47-52).

La 27 martie 2017 Sergiu Pascal și Veronica Pascal au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017, solicitând casarea deciziei, cu menținerea în vigoare a hotărârii judecătoriai Botanica mun. Chișinău din 31 martie 2016 (vol. II, f. d. 55-58).

În motivarea cererii de recurs recurenții au invocat că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 23 februarie 2017, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 10

martie 2017, confirmare despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsește (vol. II, f. d. 53).

În aceste circumstanțe recursul, depus la data de 27 martie 2017, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către recurenții este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Sergiu Pascal, Veronicăi Pascal indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să

posede puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către recurenții asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenții și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Sergiu Pascal și Veronica Pascal inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin.2, 433 lit. a), 440 alin.1 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Sergiu Pascal și Veronica Pascal, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Luiza Gafton

Maria Ghervas